

1. OPIERANIE (2) *sb n*

Pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-); pierwsze e oraz a jasne; końcowe e z tekstu nie oznaczającego -é.

sg N opierani(e) (1). ◇ G opierani(a) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. oprzeć się.

1. Ociąganie się, wzbranianie, zatrzymanie (1) : Tergiversatio, Opieranie/ trwożenie/ śpachnienie/ podanie tyłu. *Mącz 450a.*

2. Stawianie oporu; nisuus, obluctatio, renixus, reluctatio Cn (1) : Iezu ktorys sie wiefdz dopuścił przez opierania thym kthorzy cie choieli [!] żepchnąć. łmi. sie nad nami. *TarDuch B5.*

Synonim: 1. spachnienie.

Cf 1. OPIERAĆ, OPIERAĆ SIĘ

TG